

Svatojiřské Listy

občasník kostelecké farnosti

ročník 21, číslo 2, listopad 2024

ÚVODNÍ SLOVO

Drazí farníci,

myslím na vás s vděčností, nyní až z Luže, z Hamzovy léčebny. Díky za vaše mnohé pozdravy sdělené přes manžele Stehlíkovi a přes milé návštěvy z naší farnosti zde i na hradecké klinice. Největší díky Pánu za vaše mnohé modlitby, modlitby mých bývalých farníků, mých přátel a za mešní intence kolegů a bratří kněží. To vše mě pomalu, a kéž by i jistě, zvedá na nohy. Chvála Pánu Bohu a Panně Marii Pomocné. I tak to ještě nějaký čas potrvá, než budu plně provozu schopný, chodit po schodech, a než budu schopen být sám na faře, o bezpečném řízení auta ani nemluvě. Letošní Vánoce s vámi nejspíš neoslavím.

Do pátku 18.10. jsem se snažil získat doporučení fyzioterapeuta pro pí primářku ohledně možného propuštění do domácí péče k našim do Hradce, a to ode dne 25.10. Následně k praktickému lékaři,

neurologovi, diabetoložce a také k urologovi na vytažení cévky a možná i na oční. Ale už dost o mně.

Jsem velice vděčen generálnímu vikáři, že je se mnou v kontaktu a řeší zástupy, dále Otci Nowatkowskemu, dočasnému administrátoru, kněžím, kteří vysluhují liturgii v Kostelci, Chlenech i Homoli. Nesmírné díky vám, kdo dbáte o chod fary a oprav, výuku dětí, výzdobu, úklid kostela. Víím o vás. Za velkodušnost a obětavost díky zástupně a jmenovitě aspoň akolytovi Petru Pávkovi. Ať mu a vám odplatí Pán dobrými a potřebnými milostmi.

Po záplavách, které značně postihly i Luži na Novohradce, se přihlásil mírný a příjemný podzim. Panna Maria dala v Medžugoriji v souvislosti se záplavami vzkaz českým poutníkům: "Moje drahé děti, nehleďte jen k oblakům, ale hleďte výš a dál. Planeta, lidstvo i věřící již celá léta procházejí očišťováním a porodními bolestmi."

V areálu a okolí léčebny je mile, i co k vidění, mj. arboretum, kde lze nalézt např. lískový ořech turecký. Člověk žasne, jakou Stvořitel navrhl variabilitu rozmanitých životních forem a druhů. Z vnějšího pohledu byste nepoznali, že se jedná o lískový ořech, jak ho známe. Svatojiřské listy vycházejí v období, kdy si připomínáme naše svaté přátele a přímlyvce v nebi. Napodobujme jejich život, skutky a zbožnost, dokud ještě nejsme svatí. A rovněž památka dusí v očistci. Pamatujme na ně intenzivně, pokud nemáme jistotu, že jsou již u Pana v nebi.

Odporoučím vás jedinému Snoubenci a Spasiteli našich duší

a dárci života. Vyhýbejte se hříchům, zpovídejte se často a srdcem se modlete a zůstávejte víc než ve víře v Boží milosti, lásce cíleně i záslužně a ať je to na nás vidět a slyšet.

Žehnám srdečně do nadcházejících dní. Váš Otec Vladimír.

SLOVO REDAKCE

Vážení a milí čtenáři.

Vydáváme další číslo farního zpravodaje v dušičkovém čase a ve dnech, kdy naše společenství už třetí měsíc prochází nelehkým obdobím vzniklým náhlým těžkým onemocněním našeho Otce Vladimíra. Oficiálními právy i povinnostmi administrátora, po dobu jeho nemoci, byl pověřen a převzal je P. Pavel Nowatkowski z Vamberka. Nicméně každodenní drobné i větší praktické povinnosti týkající se např. kontaktů a jednání s biskupstvím ohledně majetkových a stavebních záležitostí i některých pastoračních činností se ujali naši farníci. Za nemocného duchovního se denně modlíme a prosím o jeho úplné uzdravení a návrat mezi nás. Přes všechny bolestné věci, které přináší nemoc našeho kněze, má toto období pro naši farnost i nesporné slunné stránky. Je to především již zmíněná každodenní společná modlitba a také i určitá pestrost při bohoslužbách, kdy máme možnost slavení a prožívání mše svaté, častěji než obvykle, s jinými kněžími.

Přinášíme však i další velice radostné zprávy. V sobotu 22.06. letošního roku přijal na Mariánském poutním místě Svatá Hora u Příbrami svátost kněžství náš milý rodák Mgr. Pavel Hudousek.

O týden později prožila naše farnost neméně důležitou událost – jeho primiční mši svatou. Po mnoha letech jsme se tak mohli těšit z krásné slavnosti a přijmout v našem kostele novokněžské požehnání. Více se můžete dočíst níže. Redakce připravuje na příští vydání rozhovor s naším novoknězem.

V našem občasníku se také můžete dočíst o slavnosti, při které naši čtyři farníci přijali dne 22. 09. v Ústí nad Orlicí svátost biřmování. V pátek 27.09. se uskutečnilo krásné vikariátní setkání mládeže spojené s adorací a večerem chval.

Ve dnech 12., 13. a 15. září svatojiřská farnost propůjčila prostory kostela ke konání koncertů v rámci XXI. Hudebního festivalu F. I. Tůmy. Občané kostelečtí i farníci jistě ocenili nespornou kvalitu všech tří koncertů.

Naopak pěší pouť na Homol plánovaná na 15.09. se neuskutečnila z důvodu velice nepříznivého počasí.

Počínaje měsícem říjnem se každé první úterý opět začaly na faře setkávat matky a babičky k modlitbám, ve čtvrtek se vyučuje náboženství pro děti ze ZŠ. Fungují také služby na úklid kostela.

Veliké díky patří všem, kteří se nezištně a poctivě zapojili do fungování společenství, a tak alespoň v některých oblastech částečně zastupují nemocného Otce Vladimíra. Upřímně Pán Bůh zaplať. Našemu knězi vyprošujeme brzké a úplné uzdravení, aby se mohl co nejdříve vrátit do naší farní rodiny.

Vaše redakce

Kostelecký rodák novoknězem

V sobotu 22.06. jsme měli unikátní příležitost zúčastnit se jednoho z nejradostnějších církevních obřadů – udílení svátosti kněžství. Tuto svátost přijali dva kandidáti – jáhni Lukáš Michalovič a Pavel Hudousek, kostelecký rodák, z rukou litoměřického biskupa Stanislava Přibyla při

slavnostní mši svaté v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře u Příbrami. Otec biskup a oba, dnes již kněží, jsou současně řeholníky – redemptoristy. Působivý, radostnými emocemi prostoupený, obřad proběhl v prostředí krásně nově opraveného poutního místa. Pro mnohé ze zúčastněných byla tato událost první v životě; Pavel a Lukáš byli také prvními, kterým nově jmenovaný biskup (v březnu 2024) ze své pravomoci svátost udělil. Děkujeme Pánu, že si povolal tyto muže do své služby. Přejme jim ze srdce vše dobré a vyprošujeme mnoho sil do jejich nelehké služby, hojnost Darů Ducha Svatého, stálou ochranu Kristovu, Matky Boží a všech svatých.

Přesně o týden později 29.06. o slavnosti sv. Petra a Pavla v 11:00 vstoupil do presbytáře slavnostně vyzdobeného a věřícími zaplněného kostela sv. Jiří poprvé jako kněz P. Pavel Hudousek, aby sloužil mši svatou – primici. Krásný, radostný a důstojný liturgický obřad doprovodil pěvecký sbor Orlice pod taktovkou Mgr. Ing., Jaroslava Šlaise, za varhanního doprovodu Mgr. Ondřeje Hromádka a smyčcového seskupení vedeného paní Ivou Kožúškovou. Zazněla Missa brevis Jacoba de Haana, jejíž skvělé provedení doprovodilo slavnostní bohoslužbu. Po skončení primice, která se neobešla bez chvil dojetí, ale i humoru, udělil P. Hudousek přítomným novokněžské požehnání a poté jsme se radovali u stolů plných dobrého jídla a pití, nechyběl ani zpěv a veselá zábava, zkrátka nějak podobně jako při svatbě. Nádherné počasí, množství nových a zajímavých lidí, vřelá atmosféra, radost a nesmírná vděčnost za dar kněze. Lze říci, že top událost letošního roku, ale i několika předešlých desetiletí v naší farnosti se podařila. Díky Pánu a všem, kteří se na přípravě a průběhu slavnosti podíleli. Pater Hudousek nyní působí na Mariánském poutním místě Svatá Hora u Příbrami. Pokud tam zavítáte, jistě se na něho obraťte, rád se Vám, pokud povinnosti dovolí, bude věnovat.

Jak již bylo avizováno, v příštím vydání Listů si budete moci přečíst něco víc o novokněži v připravovaném rozhovoru.

M. Slavíková

Biřmování

V neděli 22. září se na obloze od rána usmívalo sluníčko, jako by vědělo, jaký významný den je to pro 32 žen a mužů, kteří se chystali na slavnostní mši v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí. V jejím rámci je čekalo udělení svátosti biřmování. Z naší farnosti jsme se této slavnosti zúčastnili čtyři. Zájem jsme projevíli již na jaře tohoto roku, ale protože nic není zadarmo, absolvovali jsme nejdříve přípravu vedenou P. Vladimírem Handlem, která trvala půl roku. Znamenala pro nás studium „Katechismu katolické církve“ včetně konzultací.

Den před biřmováním proběhla zkouška, kterou vedl děkan Jan Pitřinec, z farnosti Ústí nad Orlicí. Měli jsme trochu obavy z toho, zda nástup zvládneme beze zmatek. Litovali jsme, že P. Handl onemocněl a nemohl se ani nácviku, ani samotné slavnosti zúčastnit a pomoci nám.

Biřmování, při kterém biřmovanec dostává pečeť daru Ducha svatého, uděloval biskup Královéhradecké diecéze Mons. Jan Vokál. Ještě před zahájením slavnosti se s námi setkal, a kromě jiného nám řekl zajímavosti z mezinárodního eucharistického kongresu v Ekvádoru, kterého se zúčastnil.

A pak již nastal čas seřadit se a průvodem dojít do kostela, který byl slavnostně vyzdoben a kde na nás čekali naši kmotři spolu s našimi nejbližšími. Slavnost zahájil P. Jan Pitřinec a popřál nám, abychom do svého srdce pozvali Ježíše a otevřeli se tak daru Ducha svatého, kterého nám on slíbil. Mons. Jan Vokál pak ještě

připomněl, že Duch svatý na zemi působí dodnes, přichází nám na pomoc a vede nás. Při představování biřmovanců P. Pitřinec zmínil, že budeme biřmováni i my z Kostelce nad Orlicí i to, že naši přípravu vedl P. Handl. Celá slavnost byla velmi krásná. Atmosféru doplňoval příjemný zpěv scholy v doprovodu malého orchestru. Chvilé, kdy nám byla svátost biřmování udělena, zůstane v našich srdcích navždy, stejně jako navždy nám zůstane nesmazatelná pečeť Ducha svatého udělená v tento den.

Po skončení slavnostní mše jsme ještě zůstali na zahradě děkanství, pořídili společnou fotografii a mohli se občerstvit z plných stolů dobrot připravených pro tuto příležitost.

Eva Vaňková

Páteční večer mladých v Kostelci nad Orlicí

Moji milí farníci,

v pátek večer 27. 9. se v Kostelci nad Orlicí uskutečnil nezapomenutelný „Večer mladých“, který pořádala komunita z Orlických hor v čele s páterem Barborkou. Tento večer se stal jedinečnou příležitostí pro mladé lidi z naší farnosti a ostatních okolních oblastí, aby se setkali, sdíleli své zkušenosti a prohloubili svůj vztah s Bohem.

Setkání začalo v kostele sv. Jiří, kde páter Barborka sloužil mši svatou. Atmosféra v kostele byla plná důstojnosti a víry, což navodilo ideální náladu pro následný program. Po mši svaté jsme se přesunuli na místní faru, kde na nás čekal bohatý program plný inspirace a zábavy.

Tým (především Kamil a Vítek) z Orlických hor nás obdaroval krásnou prezentací o poutním místě Medžugorie, které je známo jako místo setkání s Bohem. Osobní zkušenosti, které nám účastníci přednesli, byly dojemné a motivující. Musím přiznat, že tato část programu mě velmi oslovila a rozhodně jsem si uvědomila, že bych měla Medžugorie navštívit, abych prohloubila svůj vztah s Bohem a prožila osobní setkání s ním.

Po inspirující prezentaci následovala zábavná část večera v podobě otázek a kvízu zaměřeného na znalosti církve. Bylo skvělé vidět, jak se mladí lidé nejen baví, ale také aktivně zapojují a sdílejí různé myšlenky a názory na víru. Někdy jsme se ocitli v malém dilematu, když jsme se snažili najít správné odpovědi.

Smíchem a radostí jsme trávili společný čas a prohlubovali tak naše znalosti o víře.

Celý večer byl naplněný úžasnou atmosférou a přátelskými vztahy. Velmi bych chtěla poděkovat týmu z Deštného v Orlických horách a všem, kteří se na organizaci tohoto úžasného setkání podíleli. Díky nim jsme měli možnost prožít krásný večer, který určitě obohatil naše duchovní životy a posílil naše mládežnické společenství.

Tento večer mladých byl opravdu nezapomenutelný a já se těším na další setkání, které přinese nové podněty a inspiraci do našich životů.

Edit

Zážitek s katolickou kapelou Trinity Worship

Farníci a farnice,

v podvečer Dne mladých jsme zažili nezapomenutelný okamžik, který se nám hluboko zapsal do srdcí. Naše farnost měla tu čest přivítat katolickou kapelu Trinity Worship, která svou hudbou a vírou dokázala vytvořit atmosféru, jež nás všechny spojila. Po mši jsme měli příležitost společně rozjímat nad slovem Kristovým a jeho činy, což se stalo jedním z nejpamátnejších zážitků našeho společenství.

Jakmile kapela začala hrát, tak nás pohltilo ohromující kouzlo jejich hudby. Melodie a texty písní byly inspirované duchovním poselstvím a povzbudily nás ve víře. Také jsme si vyslechli svědectví od jednoho z členů kapely Trinity Worship, který se s

námi podělil, jak trnitou a těžkou cestu musel podstoupit, aby mohl být zpět dítětem Kristovým. Naše emoce byly tak intenzivní, že jsme naše radosti vyjádřili pohybem i tanci. Uvědomili jsme si, že hudba může být skutečným mostem k Bohu; pomohla nám otevřít naše srdce a mysl k hlubšímu zamyšlení nad tím, co pro nás víra znamená. Radost z okamžiků, které jsme v našem společenství prožívali, nás tak pohltila, že páter Barborka otevřel dveře kostela, aby i okolí mohlo sdílet naše pocity a spojení s Bohem s námi a pozval tím další lidi, kteří by šli kolem, aby slyšeli nejen nádhernou hudbu, ale i pociťovali tu atmosféru s námi.

Atmosféra byla neskutečná – plná pokory, lásky a vzájemného porozumění. Vědomí, že jsme součástí něčeho většího, nás všechny spojovalo. Starší i mladší, nováčci ve víře či ti, kteří církev navštěvují po celý život, jsme byli sdružení ve společném úsilí hledat Boha a prohlubovat naše duchovní životy.

Dále jsme slyšeli tóny písní, které přicházely od scholy Veverka z Deštné v Orlických horách. Jejich novodobé a krásné melodie vstupovaly do našich srdcí jako čerstvý vánek, který přináší radost a naději. Bylo ohromující vidět, jak jsme se všichni potkali v jednom duchu - v duchu víry a vzájemného sdílení a jak jsme jednotní a máme společný cíl.

Mým velkým přáním by bylo, aby tato úžasná společenství mladých byly daleko častější v naší farnosti a o to intenzivněji mohli prožívat modlitby a spojení s Bohem v doprovodu hudby. S přáním hezkých dnů Edita

Levým pruhem za zážitky

Milí čtenáři,

Léto je již definitivně za námi, což ovšem není překážkou proto, abychom Vás my, již mnoha cestami ostřílený cestovatelský tandem, ještě vzali na jeden letní výlet. Tentokrát se s Vámi nevydáme do teplých krajin, na poušť či na prosluněné pláže. Naše cesta povede tam, kde hustá mlha halí hladinu hlubokých jezer ve vnitrozemí i šedivá města na pobřeží, kde většinu času prší a na vysočině se teplota blíží k nule. Když se však mlha jednou za čas rozplyne, déšť ustane a člověk v tu chvíli stane u moře či na

štítech majestátných hor, nabídnou se nám pohledy vskutku překrásné. Ke čtení tohoto článku si uvařte černý čaj, přidejte kostku cukru a trochu mléka nebo si dejte sklenku dobré skotské whisky. My totiž k večeru vyjedeme vlakem z kostelecké zastávky, přestoupíme v Hradci Králové a v Praze, projdeme nočním Berlínem a nad ránem se vzneseme nad oblaky, abychom po dvou hodinách letu přistáli na edinburském letišti, v samém centru Skotska.

Máme štěstí na počasí. Po schodech z letadla sestupujeme za slunečních paprsků. Z příletové haly jdeme nejprve pěšky, neboť jízdenka na zdejší tramvaj, která spojuje letiště s městem, stojí v přepočtu 180,-Kč, jedete-li z letiště, a 60,- Kč, jedete-li ze všech ostatních zastávek na této lince, a kdo nešetří a nejde z letiště pěšky na další tramvajovou zastávku, tak přece není Čech.

Těžko hledat lepší místo na načerpání skotského ducha, než je Edinburgh. Prohlídku města zahájíme kávu na hlavním nádraží Waverley a následně pokračujeme za pronikavou melodií dud do historického centra. Dudáci oděni v tradičních barevných kiltech hrající v ulicích města čtyři skotské písně stále dokola jsou velkým lákadlem pro turisty. Na rozdíl od krojů ve střední Evropě se skotský národní oděv nosí hojně, nejen při slavnostech. Není nic až tak neobvyklého potkat v ulicích Skota v kiltu a vlněných punčochách natažených až po kolena, jak si jde pro noviny nebo nastupuje do autobusu. Při chůzi centrem lze obdivovat elegantní kavárny, knihovny i ikonické stále funkční červené telefonní budky. Na odpolední čaj se stavíme v kantýně skotského

parlamentu. Moderní budova skotského zákonodárství voní novotou a poslance ve svých prosklených kancelářích nebo přímo v obrovském zasedacím sále zde může pozorovat při práci i obyčejný turista.

Skotsko se dá procestovat různými způsoby, vzhledem k rozlehlosti celého regionu jsme zvolili automobil. To ovšem rozhodně ale není volba nejjednodušší, naopak je to pro nás spíše výzva. Po zapůjčení vozu Ford Fiesta v malé rodinné autopůjčovně v městečku Haddington se totiž rázem vracíme v čase zpět do autoškoly. Jízda v levém pruhu, sedadlo řidiče na pravé straně, řadící páka po levé ruce a objíždění na kruhovém objezdu po směru hodinových ručiček způsobí, že několik prvních kilometrů se nekocháme vlnitou krajinou, ale veškerou soustředěnost věnujeme situaci na silnici a příležitostně blokujeme provoz při najíždění na kruhový objezd. Párkrát se stane, že místo chtěného zařazení rychlosti pravou rukou, tak jak jsme zvyklí z kontinentu, málem otevřeme dveře.

Z Edinburghu míříme na sever, do kraje Lowlands. Tato oblast je hojně poseta opuštěnými zříceninami hradů, které se tu nacházejí skutečně ve všech možných stádiích zřícení. Sousedství rozbořených hradních zdí zde spíše než turisté či ziskuchtiví prodavači vstupného obývají početná ovčí stáda.

Další zastávka nás čeká ve městě Perth. Ve zdejším kostele sv. Jana od místních farníků dostaneme návštěvnický text v českém jazyce a následně odehrajeme několik anglických lidových písní na zdejší zvonohru, nacházející se v chrámové lodi. S farníky krátce

pohovoříme. Je to britský rozhovor *par excellence*, diskutuje se o počasí ve Skotsku a o počasí u nás.

Po návštěvách měst je na čase opustit nížiny a vydat se po úzké silnici do Highlands, řídké obydlených hor, pokrytých zelenými travinami a červeným vřesem. V národním parku Cairngorms jsou od sebe jednotlivá obydlí vzdálena několik desítek kilometrů, pramení tu křišťálově čisté řeky a turistům pijí krev krvelačné mušky zvané „meaches“. Když je nám opakovaně tímto hmyzem odebrána krev, vyrážíme na horskou túru. Hory zde nejsou příliš vysoké, začátkem září však již hrají podzimními barvami a celou tuto krásu umocňuje fakt, že na rozdíl od našich hor zde potkáme za celý den jen hrstku lidí. Na hřebenech se převaluje hustá mlha, když však vystoupíme na 1309 metrů vysoký vrchol Ben Macdui (2. nejvyšší hora Spojeného království), mraky se rozestoupí a my se můžeme opalovat na prosluněných horských svazích.

V každé pohádkové zemi sídlí král a Skotsko takovou zemí rozhodně je. Karel III. tráví konec srpna a začátek září v královském hradu Balmoral, který se nachází právě ve zmiňovaném národním parku. Příjezdovou cestu zde střeží příslušníci policejního sboru, kteří se dávají do hovoru se zvědavými návštěvníky. Hlavně pro Brity jde o místo nanejvýš důležité, však zde před dvěma lety naposledy vydechla královna Alžběta II., jejíž portréty a podobizny stále zdobí výkladní skříně obchodů a interiéry anglikánských chrámů a její odkaz je nedílnou součástí království i jeho obyvatel.

Skotové jsou velmi milí, klidní a sympatičtí lidé. To zjistíme, ať už si s nimi povídáme v hospodě u piva, při platbě na pokladně v obyčejném supermarketu nebo když v Balmoralu vlezeme jeho Veličenstvu do osobní zahrady, kde samozřejmě běžný smrtelník nemá v době královny přítomnosti co dělat a následně jsme stíháni ostrahou v černých vozech. Jsou vždy usměvaví, zeptají se nás, odkud jsme, jaké je v České republice počasí a poradí nám s cestou.

Je samozřejmé, že návštěva této části světa se nemůže obejít bez výpravy za tajemstvím lahodné skotské whisky. V návštěvnickém centru palírny Tomatin nás veselý průvodce provede celým procesem výroby, od přípravy sladu přes kvašení a destilaci, až po zrání v obrovských dubových sudech. Na závěr prohlídky pak nechybí poctivá degustace a pro majetnější návštěvníky nákup lahví nejrůznějších ročníků z tohoto i minulého století. Když se totiž ve skle leskne whisky, mají ve zdejších destilériích dobré zisky, že.

Osvěžení vzduchem z hor a omámeni vůní whisky přijíždíme do města Inverness, přístavu na břehu Severního moře, které většinu času halí hustá mlha. Jen pár kilometrů odtud se pak nachází slavné jezero Loch Ness, skýtající bydliště bájně jezerní příšeře. Jako u každé legendy, i na této bude něco málo pravdy. Když člověk totiž najde v Inverness dobrou hospůdku, kde točí pintu piva za lidové ceny, tak jako jsme si ji našli my, pivo zkombinuje s několika loky dobré whisky (to jsme již naštěstí nezkombinovali),

a pak se půjde nad ránem provětrat k jezeru, za husté ranní mlhy může ve vodě spatřit celou kolonii lochnesských příšer.

Chcete se dozvědět, jak to vypadá na nejvyšší hoře Velké Británie? Jak si Jindra pochutnal na ovčích vnitřnostech? Na jaké trati lze ještě narazit na pravidelný parní provoz? A kolik jsme toho spořádali na hotelových snídaních? Pak si rozhodně přečtěte druhou část našeho cestopisu v dalším vydání.

Štěpán Svátek
ve spoluautorství
s Jindrou Slavíkem

Investiční akce letošního roku

Hned z počátku roku nastoupila na plánovanou opravu krovu poutního kostela Panny Marie Bolestné na Homoli odborná firma, aby dokončila práce zahájené vloni na podzim. Nejtěžším oříškem, a to doslova, byla vyzvednutí a manipulace s nosnými trámy konstrukce, které bylo třeba vyměnit. Jeden trám totiž vážil 600 kg. S vyzvednutím si poradil přivolaný jeřáb, ale pohyb pod střechou už byl na šikovných a silných rukách dělníků.

Práce postupovaly podle stanovené projektové dokumentace za pravidelných kontrolních dnů s dozorem krajských památkářů a projektanta. Při jedné kontrole, kdy se stanovoval další postup, se zjistilo, že část krovu je v horším stavu, než se čekalo. Musel být přivolán další specialista a po schválení památkáři bylo rozhodnuto krov nad presbytářem neopravovat, ale zhotovit zcela nový. To byla situace, se kterou náš rozpočet nepočítal, a to ani v nejdivočejších snech. Firma navrhovala celou akci dokončit, protože přerušením by vznikly další náklady, které by odhadované vícepráce za více než 900 tisíc navýšily minimálně o dalších 250 tisíc. Po zvážení situace jsme požádali Královéhradecký kraj o individuální dotaci. Na obhlídku „místa činu“ přijela náměstkyně hejtmána paní Berdychová a za její vydatné pomoci se podařilo od zastupitelstva kraje získat dotaci ve výši 800 tisíc.

A tady jsou celková čísla:

Vysoutěžená cena na opravu dle projektu:	1 764 351 Kč
Nutné vícepráce v r. 2024	<u>902 966,-</u>
Celková výše opravy krovu	2 667 317 Kč
Z toho dotace KHK 2023	489 000
2024	315 000
Individuální dotace 2024	<u>800 000</u>
Dotace celkem	1 604 000
Farnost doplatila spoluúčast	1 063 317 Kč

Další akcí letošního roku byla oprava propadlé podlahy kostela sv. Apolináře ve Chlenech.

V předchozích letech byla propadlá podlaha provizorně opravena dřevěným bedněním. Poškozené místo musel posoudit statik, který doporučil postup pro provedení opravy a zajištění stavu podlahy.

Naštěstí se nám podařilo sehnat stavební firmu, která poměrně rychle celou záležitost opravila. Byla provedena tlaková betonáž a následné položení původní dlažby, tak že oprava není běžnému návštěvníkovi kostela patrná.

Celková cena stavebních prací byla 59 000 Kč.

Po dokončení opravy jsme obdrželi od zahraničního privátního dárce dar 100 000 Kč

Na jaře bylo také dokončeno „malování“ učebny na faře před kaplí, kterému byla věnováno nemalé úsilí a náklady soukromým zhotovitelem z řad farníků. Velké díky.

V těchto dnech se rozhoduje o podobě a formě spolupráce s „domečkem“ a orlovnou. V tom nejlepším případě by zde vznikla tzv. dětská skupina (obdoba dřívějších jeslí) provozovaná soukromým subjektem. Tento spolek by měl objekt pronajít na 14 let a s pomocí dotace by jej opravil a provozoval po uvedené době. (Pozn. redakce: Díky velkému nasazení autora tohoto článku se podařilo podepsat smlouvu s biskupstvím a soukromým subjektem a po rekonstrukci objektu začne dětská skupina fungovat).

Bohužel jsme museli odmítnout dotaci na výměnu krytiny na kostele sv. Anny. Poskytovatel dotace požadoval splnit taková kritéria, která jsme nebyli schopni zajistit.

I nadále probíhá první etapa rekonstrukce varhan v kostele sv. Jiří. Letos je plánován rozsah prací cca za 320 000 Kč. Z toho činí asi 130 tisíc Kč dotace kraje. V nejbližších dnech budeme Královéhradecký kraj žádat o dotaci na druhou etapu v příštím roce.

A co nás čeká v roce příštím? Plánů je řada, ale známé pořekadlo zní asi takto: Chcete pobavit Boha? Řekněte mu o svých plánech.

Takže s pomocí Boží bychom rádi opravili okenici na severní věži kostela sv. Jiří, která se pomalu rozpadá, je potřeba natřít okenice na kostele sv. Anny, vyřešit havarijní stav podlahy ve

zvonici kostela sv. Apolináře ve Chlenech a nejspíše se časem objeví i něco dalšího. Bude-li nám Ministerstvem kultury přiznána dotace, budeme chtít namontovat železnou mříž do hlavního vchodu kostela sv. Jiří, která umožní v letních měsících otevření kostela. Není toho málo, ale uvidíme

Petr Pávek

Přímluva za nemocné, kterou se modlíme spolu s růžencem každý den v časech uvedených v pravidelných ohláškách:

Milosrdný Bože, Tvůj jednorozený Syn nesl svoje neduhy a ukázal nám tak, jaká síla je skryta v trpělivém snášení bolesti; prosíme, shlédni s otcovskou láskou na našeho nemocného Otce Vladimíra a ostatní nemocné z naší farnosti a města, které tíží útrapy nemocí a uzdrav je. Dej, ať poznají, že v nemoci nejsou sami, ale zůstávají spojeni s Kristem. Amen.

Máte nějaké podněty, návrhy či připomínky?
Na těchto stránkách může být i Váš příspěvek.
Termín uzávěrky dalšího čísla bude včas
oznámen.

Příspěvky je možné posílat také elektronicky na
adresu farnosti: rkfd.kostelec.no@centrum.cz

Redakce neodpovídá za obsah jednotlivých příspěvků

Svatojiřské listy – občasník kostelecké farnosti.

ročník 21, číslo 2, listopad 2024

Vydává: Římskokatolická farnost – děkanství Kostelec n O.

Redakce: Jana Vajglová, Milena Slavíková

Režijní cena 20,- Kč